

בעניין:

ניר חפץ, בעל ת.ז. 059580274

אשר יהיה מיוצג בהליכים אלה, על ידי

באי כוחו עוה"ד רון אביב (מ.ר. 21861) ואח'

וכן ע"י באי כוחו עוה"ד אילן סופר ואח'

שכתובתם לצורך ניהול הליכים אלה, תהא

במשרד שברחוב כיאט 6 (פינת יפו 24), חיפה

טלפון (רב-קווי): 04-8665030 פקס: 04-8665010

התובע

- נ ג ד -

יעקב ברדוגו, ת.ז. 59206573 (עו"ד)

מרח' ד"ר שלום לוינ 3, תל אביב - יפו 6962103

ע"י ב"כ עוה"ד נבות תל-צור ואח', כספי ושות'

יעבץ 33, תל אביב, טלפון 03-7961000 פקס: 03-7960001

הנתבע

מהות התביעה: כספית (עפ"י חוק איסור לשון הרע, הגנת הפרטיות, פקודת הנזיקין ועוד)

סכום התביעה: ₪500,000 (לצרכי אגרה)

כתב תביעה

מוגשת בזאת תביעה כספית כנגד הנתבע, שעניינה פיצוי התובע בגין עוולות נזיקיות שונות שעוול הנתבע כלפיו, לרבות פגיעה בפרטיותו, תוך שהנתבע חותר למקסם את נזקי התובע, מתוך כוונת זדון ברורה וטהורה, ובלא כל צידוק ענייני, חוקי או אחר.

בית המשפט יתבקש ליזמן את הנתבע לדין, ולהטיל עליו את סכומי הפיצוי הנתבע כמבואר להלן, בהתאם לשיקול דעתו, וכן את מלוא הוצאות ההליכים.

הצדדים

1. התובע, נשוי ואב לשניים, בוגר החוג למדע המדינה ובעל תואר במשפטים, אשר שימש לאורך שנים רבות כעורכם של עיתונים ורשתות תקשורת, וכראש מערך התקשורת של חברות וקבוצות עסקים מהגדולות במשק, וכן כיהן כראש מערך ההסברה הלאומי של מדינת ישראל, כיועץ התקשורת לראש הממשלה, כיועץ התקשורת של ראש הממשלה ומשפחתו, וכמנהל מטה ההסברה של הליכוד, התובע הוא מחברם של ספרים, ועוד.

התובע יהא מיוצג בתביעה זו על ידי באי כוחו כמבואר בכותרת.

2. הנתבע, עו"ד במקצועו, עסק לאורך שנים רבות, למיטב ידיעת התובע, בעיקר בניהול עסקים, בין היתר בתעשיית הקזינו וההימורים, ובעסקי הנדל"ן. כמו כן שימש הנתבע כמנכ"ל מרכז השלטון המקומי בישראל, כמנכ"ל מפעל הפיס, וכן כעוזר לאישים פוליטיים שונים בליכוד, וכעסקן בתנועה זו.

ייצוגו של הנתבע, ככל שייטול ייצוג, עדיין אינו ידוע לתובע, ומענו כמבואר בכותרת.

הצדדים והרקע

3. בין הצדדים קיימת היכרות בת עשרות שנים, עוד מאז היוותם חברים בתא הסטודנטים של הליכוד והמחנה הלאומי באוניברסיטת תל אביב, עת היתה ביניהם - למצער, היתה למיטב הבנתו של התובע - היכרות הדדית, ושמה ניתן לומר כי אפילו ידידות מסוימת.

4. במהלך השנים שימש הנתבע כפרשן פוליטי בתוכניות אקטואליה ופאנלים בגלי צה"ל, וכן שולב לסירוגין כמגיש בתוכניות שונות. שדרוג משמעותי בקריירה העיתונאית שלו חל בחודש 04/2016, עת שובץ כמגיש קבוע בתכנית אקטואליה יומית בגלי צה"ל, יוקרתית וחשובה, אשר משודרת בשעות האזנת שיא וזוכה לחשיפה רבה.

5. במסגרת מינויו זה של הנתבע, אירע לא אחת כי הוא ניצל את המקרופון הציבורי, הצבאי, להבעת דעות פוליטיות אודות נושאים ואישים, באצטלא של עיתונאי, ואף קרה כי ננף על חריגות בוטות מן המצופה מאדם בתפקיד רגיש שכזה.

6. התובע, אשר שימש במשך תקופה ממושכת כיועץ תקשורת לראש הממשלה, חה"כ בנימין נתניהו (נשיכונה להלן בהליכים אלה: "רוה"מ"), וכן גם לבני משפחתו של רוה"מ, נדרש לחקירה משטרתית תחת אזהרה, וזאת במסגרת חקירות שהתנהלו בעניין רוה"מ. במסגרת זו, חתם התובע ביום 5.3.18 על הסכם עד מדינה, בנוגע לפרשת בזק-אלוביץ'-וואלה (להלן תכונה בשם המוכר בציבור: "תיק 4000").

7. משניתנה ונתפרסמה הסכמת התובע להעיד בתיק 4000 דלעיל, שינה הנתבע את גישתו כלפיו, והחל לדבר סרה בתובע בפורומים שונים ובהזדמנויות שונות - אך התובע הבלוג על התנהגויות בזויות ופוגעניות מצד הנתבע, ועודנו מבלוג: עניינים אלה, רובם ככולם, אינם מהווים חלק מעילות התביעה בתיק זה, והם מובאים כרקע בלבד, על מנת להמחיש את השינוי ביחסו של הנתבע כלפי התובע, ואת האינטרס הברור של הנתבע לגרום נזק לתובע ולאמינותו, וכך בפרט לפגום באמינות עדותו, וללחוץ עליו לחזור בו מעדות האמת שמסר לרשויות האכיפה, באשר יש בה משקל ראיתי ממשי ביחס לרוח"מ, שהנתבע קרוב אצלו.

8. עם זאת, תובא להלן - לא כעילת תביעה אלא בבחינת רקע - התבטאות של הנתבע במסגרת התוכנית "מחשבות בע"מ", אותה שידר בגלי צה"ל יחד עם משה שלונסקי, וזאת עוד ביום שישי, 06.09.2019, כחודשיים טרם האירועים נשוא התביעה, כהאי ליסנא:

"הנתבע: ...מבחינתי זה סיפור אדיר של סניור (הכוונה לאלי סניור, עיתונאי באתר החדשות Ynet - ר.א.) אתה רואה את המוטיבציה המטורפת. אין מילה אחרת. מוטיבציה מטורפת של החוקרים להפוך אותם לעדי מדינה, ואני חייב להגיד לך שאני רוצה להקריא בלי שום, מה שנקרא מחשבה, את החלק שבו החוקר מתחיל לשבור את ניר חפץ בתוך העניין הזה של החקירה. הוא אומר לו, יש לי את זה:

"יש מצב גדול מאוד שאחרי כל הסיפור הזה" -

אומר החוקר לניר חפץ, כן -

"שאחרי כל הסיפור הזה הילדים שלך לא ירצו להיות איתך בקשר יותר, גם אשתך, למה? בגלל שאתה שומר על זכות השתיקה בשביל כמה עסקנים, ששומרים על התחת שלהם, אבל לא על שלך. אני אומר לך שההשלכה פה מעבר לפלילים וכלא. התא המשפחתי שלך כרגע נמצא בסכנה בעקבות אותה פצצה שאמרתי לך שתגיעה בזמן הקרוב מאוד".

שים לב, זה בעצם כל הסיפור, זה בעצם כל הסיפור. יש פצצה, שאותו חוקר אומר, דרך אגב אנחנו לא יודעים מהי אותה פצצה, הוא שם אותה על השולחן, אנחנו לא יודעים אם היא קשורה לחקירות נתניהו או למקומות אחרים, הוא שם את הפצצה הזאת.

שלונסקי : אני מניח שחפץ יודע אותה.

הנתבע : הוא יודע אותה, בוודאי, אחרת הוא לא סוגר את העניין הזה. פצצה שהוא שם על השולחן, אומר לו היא תגיעה בקרוב, ומאיים עליו בתא המשפחתי. תראה, עם כל הצער שבדבר, אנשים הולכים לבתי כלא, משלמים את חובם לחברה, ככה זה במושגים שלנו, חוזרים מבית הכלא - **אנחנו לא מכירים פירוק משפחה באופן טוטאלי, יש.. במערכת האלה, במערכות האלה, ו...**

שלונסקי : אתה נוגע פה בנקודה עדינה..."

הקלטת התוכנית תוגש לבית המשפט במדיה מגנטית מתאימה.

9. להלן יכונה פרסום זה בשם "הפרסום המקדים", המובא לשם הוכחת ידיעותיו של הנתבע אודות הנזק העצום שעלול להיגרם לתובע, וכן להבנת מצבו הנפשי של הנתבע, כמצב של כוונה מודעת לגרום לפגיעה, בביצוע פרסומים מאוחרים. יודגש כי אין בהבאת ציטוט זה דווקא, כדוגמא בכתב התביעה, כדי לחסום את התובע מהבאת הוכחות וציטוטים של התבטאויות נוספות של הנתבע, ככל שהדבר יידרש בהמשך.

10. שתי עובדות רקע נוספות, לכאורה טכניות לחלוטין, הנדרשת לענייננו, הינן אלה:

א. הנתבע נמנה בין כמה מאות חברים בקבוצת ווטסאפ הקרויה "אחדות בליכוד", ששמה מעיד בעדה (להלן: "קבוצת הווטסאפ").

ב. הנתבע הינו הבעלים ו/או האוחז דרך קבע, ובכל מקרה המשתמש הבלעדי בטלפון נייד שמספרו: 972-54-920-0002, הרשום בין משתתפי קבוצת "אחדות בליכוד".

הפרסום הראשון, האסור

11. כחודשיים לאחר הפרסום המקדים, ביום שלישי, 5.11.19, בשעה 9:44 לערך, נכנס הנתבע באמצעות הטלפון הנייד שלו לקבוצת הווטסאפ (לעיל ולעיל), והעלה צילום חלקי מתוך מסמך שהגישו סנגוריו של רוח"מ ליועץ המשפטי לממשלה, וזאת במסגרת הליכי השימוע שנערכו לרוח"מ בקשר לתיק 4000 דלעיל (להלן: "הפרסום האסור" או: "הפרסום הראשון").

למניעת טעות, יובהר כי לצרכי הנוחות והיעילות, השימוש במונחים "פרסום ראשון", "פרסום שני", מתייחס לאלה המהווים עילות, וכי בפועל היו פרסומים פוגעניים שקדמו לזה המכונה "ראשון" (כדוגמת זה המכונה לעיל "המקדים"), והיו בתווך שבינו לבין "השני" (כגון "פרסום הביניים" כהגדרתו להלן), וכן גם לאחר "השני".

12. בשעה שבוצע הפרסום האסור, כבר עמד בתוקפו צו איסור פרסום, שניתן על ידי כבוד השופט אביים ברקאי מבית משפט השלום בת"א, אשר חל בין היתר על תוכן הדברים שנכללו בפרסום זדוני זה. עוד יצויין - והרבה מעל לצורך - כי צו איסור הפרסום הורחב ביום 7.11.19, ואילו ביום 17.11.19 ניתנה החלטה על צמצום היקפו החל מיום 20.11.19 - ואפילו בנוסחו זה, כפי שצומצם בדיעבד - עדיין נותר תוכנו של הפרסום הראשון, אסור מכל וכל כשהיה.

13. הואיל ומחד נדרש בית המשפט להיחשף לפוגעניות התוכן, ומאידך אין הח"מ מוכנים להוסיף חטא משלהם על פשעו של הנתבע, מצאו הח"מ כי האיזון הנכון יהא בהמנעות מציטוט או צירוף הפרסום האסור גופו לתביעה זו, ומאידך להגישו כראיה חסויה, לעיני בית המשפט בלבד: בדרך זו יימנע פרסום פוגעני נוסף, בניגוד לצו, וכן יימנע נזק נוסף למעורבים, הגם שהמסמך כבר נפוץ בתפוצה רחבה ביותר, לאחר מעשהו הנפשע של הנתבע, כפי שיבואר להלן בתביעה זו.

14. הפרסום הראשון, האסור והזדוני לעיל, הועלה על ידי הנתבע לתפוצה הרחבה והויראלית כאמור, בשעה שהיה תלוי ועומד צו איסור פרסום, החל באופן ברור, מובהק ומדויק, על תוכנו של העמוד שנכלל בפרסום הזדוני. ממילא ייטען, כי תוכנו של עמוד זה היה אסור בפרסום על פי כל דין, גם אלמלא חסה תחת צו איסור הפרסום הנ"ל.

בהערת אגב - יישומון ווטסאפ:

15. לעניין פלטפורמת הפרסום, הישומון "ווטסאפ", ראוי להדגיש מספר נקודות:

א. המדובר ביישומון פופולרי ביותר, כמעט אין אדם במדינת ישראל האוחז בטלפון חכם, שאינו משתמש בו כאמצעי תקשורת ויזואלי וטקטואלי עיקרי, אשר החליף באופן כמעט טוטאלי את השימוש בהודעות טקסט מהסוג הישן (SMS).

ב. ישומון זה מאפשר העברת קבצי תמונה בקלות רבה, הקמת קבוצות הכוללות עד 500 (חמש מאות) חברים, ובעיקר - מתאפיין בויראליות רבה: במגע קל מועברות הודעות הלאה, לאנשי קשר אחרים ולקבוצות אחרות, בקצב גידול אקספוננציאלי.

ג. האפליקציה עצמה מבוססת על מספרי טלפון, קרי שאדם יכול להיות חבר בקבוצה מבלי להכיר - ולמצער מבלי לזהות - מי מחבריה, זיהויו של שולח ההודעה תלוי אך בשאלה, האם המספר משוייך לאיש קשר השמור במכשירו של מקבל ההודעה.

ד. לא זו אף זו - כל אדם רשאי לשמור במכשירו אנשי קשר תחת כל שם העולה בדעתו, כך שזיוף "שם השולח" הוא קל ביותר: אדם יכול לשנות את שמו של איש קשר כלשהו לכל מה שיעלה בדעתו, לרבות "אלוויס פרסלי" - ואז תרשם ההודעה כאילו נתקבלה משולח המצוי בעולם הבא.

ה. אלא שבעולה מעיון בפרסום זה, ההודעה - שנתקבלה בכמה מאות מכשירי טלפון בתוך שניות מרגע שידורה - כוללת גם את מספרו של השולח, עניין שאיננו נתון לשום סוג של מניפולציות.

ו. את זיהויו הנטען של המספר המצויין כשולח ההודעה, עם הנתבע, ניתן להוכיח במספר אופנים, ככל ותעלה הכחשה מצד הנתבע, שכבר הגיב בתקשורת לטענות שהועלו כנגדו, וטען באופן כללי וסתמי "זיוף".

ז. לעת עתה, נסתפק בעובדה הפשוטה דלהלן: באתר האינטרנט של לשכת עורכי הדין, בה הנתבע חבר, מופיעים פרטיהם האישיים של עורכי הדין, כפי שהם עצמם מסרו לידיעת הלשכה, וכך בין היתר מצויין לגבי הנתבע:

עמוד הבית - ספר עורכי הדין - ברדוגו יעקב

« כתובת:	לוי שלום 3 תל אביב - יפו 6962103
« מחוז:	תל אביב
« טלפון:	03-6448864
« נייד:	054-9200002

וראה: http://www.israelbar.org.il/lawyer_list.asp

ח. אגב כך ברור, כי חרף שלל הפלטפורמות שעמדו לרשות הנתבע, ברורה בחירתו בישומן זה דווקא; בחירה מודעת שנועדה להעצים את הנזק לתובע, לאור הקלות הרבה בה מאפשר ישומן זה הפצה חוזרת, קלה ומיידית, של מסרים שנתקבלו, לעוד ועוד מנויים, ומהם הלאה למעגלים נוספים, וכו' הלאה בקצב בלתי נתפס.

"פרסום הביניים"

16. עוד באותו יום 5.11.19, שעות ספורות לאחר שהנתבע הפר בזדון את צו איסור הפרסום, ודרס ברגל גסה ופליילית את פרטיותו של התובע - בעוד לא תיתכן מחלוקת כי הוא מודע היטב לצו איסור הפרסום הגורף כמו גם לפגיעה הקשה שהוא עצמו גורם לתובע ולמשפחתו (כעולה גם מפרסומו המקדים) - שב הנתבע והתייחס לדברים במסגרת תוכניתו בגלי צה"ל, שאותה שידר יחד עם ירון וילנסקי:

"הנתבע: "אני אקח אותך לעניין הזה, מה שמפרסם סניור, שזה מתקשר לדברים שפרסם אתמול עמית סגל, בגלל שאנחנו תחת צו איסור הפרסום שהוא בעיניי הזוי, הזוי, הזוי ביותר. אומר שמה... החוקר לניר חפץ: יש מצב גדול מאוד שאחרי כל הסיפור הזה, הילדים שלך לא ירצו להיות איתך בקשר יותר, וגם אשתך. אני אומר לך שההשלכה פה מעבר לפלילים, התא המשפחתי שלך כרגע נמצא בסכנה בעקבות אותה פצצה, פצצה, פצצה מתקתקת".

הפרסום השני, הפוגעני

17. שלושה ימים בלבד לאחר שהנתבע ביצע את הפרסום הראשון, ביום שישי 8.11.19, הגיש הנתבע, יחד עם משה שלונסקי, את התכנית "מחשבות בע"מ", המשודרת בגלי צה"ל.

18. בדבריו, הציג הנתבע את התובע כאילו היה בובה הנשלטת בידי המשטרה, כאילו הקול קול ניר, והדברים דברי החוקרים. להלן יובא תמליל שיחתו המשודרת עם משה שלונסקי:

"שלונסקי: "מי אמר לך שבוטל רצונו החופשי של הנחקר? העורך הדין שלו אומר שלא, ותוקף את אוחנה, אז זה לא".

הנתבע: "שלונסקי, איך קוראים לעורך הדין שלו?"

שלונסקי: "סופר".

הנתבע: סופר. מתי הוא נכנס? הוא עורך הדין הראשון שלו?"

שלונסקי: אני לא יודע".

הנתבע: עורך הדין הראשון שלו, קראו לו קוסטליץ".

שלונסקי: נכון. אני זוכר. הוא לא רצה שיהיו עדי מדינה".

הנתבע: המשטרה אמרה לניר חפץ, אתה צריך להחליף את עורך הדין שלך, ופתאום הביאו את סופר שהיה גם עורך הדין במיקי גנור, שגם הוא החליף את עורך הדין הקודם שלו כשהוא הפך להיות עד מדינה. **המשטרה הביאה את סופר**. אז כשאתה אומר לי, 'עורך הדין שלו אומר', אז אני יש לי סימן שאלה כלפי עורך הדין שלו. **זה עורך דין שהמשטרה הביאה לו**."

הקלטת התוכנית תוגש לבית המשפט במדיה מגנטית מתאימה.

19. אלא שהעובדות כהווייתן, שונות בתכלית שינוי, ואף הפוכות לדברי הכוזב ששידר הנתבע: עו"ד אילן סופר נבחר על ידי התובע משיקוליו שלו, ומרצונו החופשי, ולאחר שנועץ בחברים ובאנשי מקצוע מטעם עצמו, בלא שהמשטרה ו/או גורם כלשהו בתוכה או מטעמה היה מעורב בשום צורה ודרך בהחלטתו של התובע בעניין ייצוג, ואפילו בדל המלצה על עוד סופר לא נשמעה מפיו או מכיוונו של מאן דהוא מתוך המשטרה, ולא מתוך רשויות האכיפה, ולא מטעמן, לא ישירות ולא בעקיפין ואף לא ברמו.

20. ודוק - הגם ששמה של התכנית היא "מחשבות בע"מ", אין עסקנים בתכנית אודת הגיגים פילוסופיים תיאורטיים, אלא שעסקינן בתכנית של אקטואליה ופרשנותה, ולהלן תיאורה של התכנית של התכנית באתר גלי צה"ל (באתר התחנה, עמוד הבית של התוכנית נושא בגאון את תמונתו של הנתבע):

"יעקב ברדוגו, איתן ליפשיץ ומשה שלונסקי משוחחים ומתווכחים על אירועי השבוע שחלף - בראי עיתוני סוף השבוע בארץ ובעולם, בפוליטיקה ובתרבות, של אלו הניצבים משני צידי המפה הפוליטית..."

21. אין חולק כי זכותו של הנתבע להביע את דעתו במסגרת תוכנית זו, כשם שמובעות דעות רבות ושונות מפי מגישיה האחרים, המתחלפים, אך באופן ברור וחד משמעי, כאשר מובעת דעה מפיו של מי מבין המגישים, נעשה הדבר באופן נפרד ובמובחן, מהבאת העובדה שאודותיה אותו מגיש מחווה את דעתו.

22. גם קהל המאזינים של התוכנית, מתייחס למה שמוצג כ"עובדה" ככזו, להבדיל מ"דעה" שניתן להסכים לה או לחלוק עליה, וכך בפרט כאשר "עובדות היסוד" מובאות מפי מי שנחזים להיות עיתונאים, וביתר שאת, כשהדברים מובאים במסגרת תכנית אקטואליה המשודרת תחנת רדיו הנחזית להיות ממלכתית, ואף צבאית.

המשמעויות המשפטיות של הפרסום הזדוני

23. מטרתו הברורה של הפרסום הזדוני דלעיל, היתה לבזות את התובע ולהשפילו, תוך פגיעה קשה וחמורה בפרטיותו, ואגב ביצוע שורה ארוכה של עוולות נזיקיות, לרבות הפרת חובות חקוקות, ובין היתר שיבוש הליכי משפט, הדחת עד, הטרדת עד, וכמובן הפרה בוטה וישירה של צו איסור פרסום, והכל כמבואר להלן.

פגיעה בפרטיות

24. הנתבע פגע בפרטיותו של התובע, ממניעים שעל טיבם נעמוד בהמשך הדברים, בכך שהעתיק - והפיץ - תוכן של מסמך שלא נועד לפרסום, ולא ידוע לתובע על רשות שקיבל הנתבע מאת הנמען (היועץ המשפטי לממשלה וצוותו) או הכותב (רוה"מ באמצעות עורכי הדין מטעמו), והכל בניגוד להוראות ס' 5(2) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.

25. הנתבע הפר חובת סודיות שנקבעה בצו איסור פרסום, שהינו, אליבא דכולי עלמא, בבחינת "דין", וזאת בניגוד להוראות ס' 7(2) לחוק הגנת הפרטיות. בנוסף, יטען התובע כי הנתבע הפר גם את הוראות ס' 9(2) לחוק הגנת הפרטיות, או את הוראות ס' 10(2) לחוק הגנת הפרטיות, ושמא הן את אלה והן את אלו גם יחד.

26. בכך פגע הנתבע באופן חמור, קשה ומכוון בפרטיותו של התובע, והכל מתוך כוונתו הברורה לפגוע בו, כהגדרתם של מושגים אלה בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981. ומבלי שהיתה לנתבע שום זכות - לא כל שכן חובה חוקית, חובה ציבורית, חובה מקצועית, חובה מוסרית או חובה אחרת - לפגוע בפרטיותו של התובע, והכל מבלי שהיה לנתבע ענין אישי כשר, אלא רצון להזיק גרידא, ולגרם לפגיעה הקשה והחמורה שאמנם גרם בפועל.

27. ייטען, כי הנתבע התכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו, כי הבין - ולמצער, צריך היה וחייב היה להבין - כי לאור התנהלותו הקלוקלת, המזיקה והפוגענית כלפי התובע, המבוטאת בין היתר בפגיעה הקשה בפרטיותו, נגרמו ו/או ייגרמו לתובע נזקים מרובים.

28. חרף האספקטים הפליליים של חוק הגנת הפרטיות, מטרתו של התובע בתביעה זו הינה לצמצם את נזקי העתידים ולהיטיב את כל נזקי לרבות אלה שנגרמו עד כה, מתוך תקוותו שזו תביא את התועלת המקווה, והוא יוכל לשוב לחייו. התובע זכאי להחזיר את חייו למסלולם, בלא שפרטיותו מופרת באופן שיטתי וזדוני.

29. בנוסף, וחרף כל התנהגותו הכעורה, הזדוניות והמכוונת של הנתבע כאמור לעיל, אין בדעתם של התובע והח"מ להוציא את זמנו היקר של בית המשפט בהוכחת נזקים כאלה ואחרים, הן הנוכחיים והן העתידיים, ומתוך כוונה לייעל ולקצר את ההליכים, יצמצם הח"מ את תביעתו של התובע בראש נזק זה, לסכום הקבוע בס' 29א(ב)(2) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981, לעניין פגיעה בפרטיות בכוונה לפגוע, וכשיעורו דהיום.

30. מובן כי אין בווייתור הדיוני דלעיל כדי למנוע מן התובע לטעון כי נזקים בפועל אכן נגרמו ו/או ייגרמו לו, אך בהתאם לצו השעה לחסוך בזמן שיפוטי יקר, ולאור הגדרת החוק הקובעת כי די שהפגיעה בפרטיות "עלולה" להטרידו, כדי להוות עוולה, מתייטר בשלב זה הטיעון בדבר נזקים ספציפיים שנגרמו בפועל, והח"מ ישמרו על זכותו לטעון לנזקי התובע אם וכאשר יזדקק בית המשפט לשמוע הוכחות בעניין זה.

31. למען הסר ספק יוטעם, כי לא בכדי הוחרג הפיצוי בגין פגיעה בפרטיות, מעקרונות היסוד הנזיקיים של חובת הוכחת הנזק - לאור העובדה שאת נזקה של פגיעה שכזו קשה למדוד, קשה לכמת וקשה להוכיח, ובעיקר עסקינן בנזקים מתמשכים, העלולים להכות בנפגע במפתיע, בנסיבות שונות ובלתי צפויות, ואף במרחק של שנים רבות קדימה.

הוצאת לשון הרע

32. בפנינו לא רק פגיעה בפרטיות וחשיפה אסורה של דברים חסויים, ולא רק הטייה של המשמעויות, אלא גם פרסום נוסף, זדוני, הכולל דברי בלע שקריים, מחוצפים, פוגעניים ונטולי כל ושחר, שכל מטרתם הינה להסב פגיעה לתובע ולמקסם את נזקה.

33. הנתבע נדרש בזאת במפגיע להצביע על מקור "ידיעתו", ולבאר אילו "בדיקות" בדיוק ביצע, בטרם הפריח לחלל האוויר שקרים זדוניים, וההיך לציין בחזקת עובדה - שאין לה כל שחר ויסוד - כי התובע "ביטל את רצונו העצמי" שנסוג והתאדה מפני תכתיבים של המשטרה, כי התובע "קיבל על עצמו" יעוץ משפטי שנכפה עליו, והכל במטרה הברורה, לגרום לציבור המאזינים העצום, להטיל דופי באמינות הדברים שמסר התובע למשטרה במסגרת עדותו ולהפעיל על התובע לחץ כדי שייסוג בו מעדותו.

34. ברור, כי לא רק בחירתו של הנתבע לחשוף דברים אסורים, ולא רק בחירתו לתבלם בדברי שקר בוטים, אלא גם האופן והסגנון בו בחר לעשות כן, מעידים מאליהם על האינטרס המובהק של הנתבע, לגרום נזק מקסימלי לתובע, למשפחתו ולאמינותו, ובפרט לפגום באמינות עדותו בפני רשויות האכיפה, וכן ללחוץ עליו לחזור בו מעדות האמת שמסר לרשויות האכיפה, באשר יש בה משקל ראייתי ממשי בנוגע לרוח"מ, שהנתבע קרוב אצלו עד מאוד.

35. הנתבע, לאור התבטאויותיו המפורשות, לרבות אלה שצוטטו לעיל פני הפרסום האסור הראשון והפרסום הפוגעני השני, אינו יכול לרחוץ בניקיון כפיו, ולטעון כי "לא ידע" אודות צו איסור הפרסום, שאותו הוא מזכיר מפורשות בשידור חי רדיו, וכן אינו יכול לטעון כי "לא חשב" שהפרסומים עלולים לפגוע בתובע, לאחר שהוא עצמו ציין את חומרתה של אותה פגיעה בשידור חי ברדיו.

36. לעניין נדגיש כי אין שום משקל לדעתו האישית של הנתבע אודות "טיבו של צו איסור הפרסום", ואין שום הגנה בהשגותיו של הנתבע אודות "ההצדקה לנתינתו של הצו", או כדבריו: "...צו איסור פרסום שהוא בעיניי הזוי, הזוי, הזוי ביותר...".

37. השתלשלות העובדות שתוארה לעיל מדברת בעד עצמה: הנתבע, מתוך רצונו המובהק לפגוע פגיעה קשה בתובע, ובאמינותו עדותו, ומתוך כוונתו המובהקת להפעיל על התובע מנופי לחץ, הטרדה והדחה - נטל סיכון מודע, פרסם בזדון את שאסור, שיקר במודע והוציא לשון הרע פוגענית ומזיקה, פגע בפרטיות ועוול עוולות נוספות.

כוונת הזדון

38. אין, ולא יכולה להיות מחלוקת, כי הפרסום הזדוני מהווה הוצאת לשון הרע בלתי-מוגנת אודות התובע, כהגדרתם של מושגים אלה בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, יתרה מכך: כל דבריו של הנתבע, הינם מתוך כוונתו להכפשתו של התובע, ולשימו כאסקופה הנדרסת, על מנת לקעקע את אמינותו עדותו - כמו גם להפעיל עליו מנופי לחצים.

39. במסגרת מאמציו לכרסם באמינות עדותו של התובע, פעל הנתבע בכוונת זדון, ותוך מינוף ציני של מעמדו כעיתונאי, שדרן ופרשן, תוך ניצול כעור של הבמה שניתנה לו בשידור הציבורי, ותחת איצטלה מזוייפת של "מגן על זכויות נחקרים", ושמה אף "מגן שלטון החוק", פעל הנתבע במטרה להשפיל את התובע בעיני הבריות; לפגוע בו ובמשפחתו; ולעשותו מטרה לשנאה, לבוז ולהסתה.

40. מניעיו בפרסום זה לא היו למען "הגנת זכויות נחקרים", ואף לא למען "זכות הציבור לדעת", אלא על מנת לקדם אינטרסים משפטיים פרסונאליים צרים, ובזדון.

41. על אף שהנתבע טען בעצמו בשידור חי בגלי צה"ל, כי חוקריו של התובע איימו עליו כי "יפילו פצצה על משפחתו", הנתבע עצמו הוא שהשליך על התובע את אותה הפצצה; הנתבע הוא שהסב לתובע, בכוונת זדון, את הנזק העצום והנורא, שהנתבע בעצמו הגדיר בשידור חי ברדיו כחורג מכול אמת מידה מקובלת במדינה דמוקרטית.

42. עוד יש להדגיש, כי דבריו של הנתבע, גם אם "הוסוו" כדיון אסוציאטיבי בין השדרנים, היו מתוכננים מראש, והוא הקריא בשידור דברים מן הכתב, קרי שאין המדובר ב"פליטת פה" אקראית, שנאמרה בשוגג "בלהט השידור", אלא עסקינן בפגיעה זדונית, מחושבת ומתוכננת מראש.

43. אין לנתבע כל טענת הגנה שתעמוד ללמד עליו זכות בעניין עצם מעשה הפרסום הזדוני, אלא שבעליל היתה כל פעולתו זדונית, מכוונת, ממוקדת לפגיעה בתובע ולהעצמתה של הפגיעה, ונטולת כל שמץ של תום לב. ולעניין זה אפילו אין להביא תצהירים וראיות:

"...בית המשפט מפעיל, לענין זה, את השכל

הישר ואת ההיגיון הבריא, ודי בכך..."

ת.א. 199509/02 מנשה דרור צדיק נ' הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ

44. חזקה כי הנתבע התכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו, והבין היטב - או למצער, צריך היה וחייב היה להבין - כי לאור התנהלותו הקלוקלת, הטורדנית והפוגענית כלפי התובע, המבוטאת בין היתר בביצוע הפרסומים האסורים הזדוניים והפוגעניים, נגרמו ו/או ייגרמו לתובע נזקים רבים וקשים, העלולים לרדוף את התובע ולגרום לנזקים כבדים, הן בטווח המיידי והן עוד שנים רבות קדימה.

45. הואיל ואין בידי בית המשפט לחייב את הנתבע להתנצל, וספק רב אם יהא בכך כדי להועיל, הרי שמתן פסק דין בתיק זה, הקובע בקול צלול וברור כי הנתבע הוציא את דיבתו של התובע, בוודאי תועיל לצמצום נזקים עתידיים, ואפקט זה הינו חלק ממטרותיו הברורות של התובע בהגשת תביעה זו.

46. חרף האספקטים הפליליים של חוק איסור לשון הרע, מטרתו של התובע בתביעה זו הינה כאמור לצמצם את נזקיו העתידיים ולהיטיב את כל נזקיו לרבות אלה שנגרמו עד כה, מתוך תקוותו שזו תביא את התועלת המקווה. התובע זכאי להחזיר את חייו למסלולם, בלא לשמש ככלי בידי גורמים אינטרסנטיים, הפוגעים בו באופן שיטתי וזדוני כאילו היה אסקופה נדרסת.

47. שיעורם האמיתי של נזקי התובע טרם נודע: השפעתו של פרסום זדוני שכזה, ובפרט כשהוא חשוף ונגיש לכל מי שמחובר לרשת האינטרנט ולרשתות החברתיות, הגיעה ו/או עשויה להגיע לגורמים רבים ושונים, שהתובע אינו יכול אפילו לאמוד דעת מספרם, או להעריך את היקף השפעתו העתידית של הפרסום הזדוני והפוגעני, מי יישורנו.

48. חרף כל התנהגותו הכעורה, הזדונית והמכוונת של הנתבע כאמור לעיל, אין בדעתם של התובע והח"מ להוציא את זמנו היקר של בית המשפט בהוכחת נזקי לשון הרע כאלה ואחרים, הן הנוכחיים והן העתידיים, ומתוך כוונה לייעל ולקצר את ההליכים, יצמצמו הח"מ את תביעתו של התובע בראש נזק זה, לסכום הפיצוי הסטטוטורי הנקוב בס' 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, לעניין הוצאת לשון הרע בכוונה לפגוע, כשיעורו דהיום.

49. מובן כי אין בוויכוח הדיוני דלעיל כדי למנוע מן התובע לטעון כי נזקים בפועל אכן נגרמו ו/או ייגרמו לו, אך בהתאם לצו השעה לחסוך בזמן שיפוטי יקר מפז, ולאור הגדרת החוק הקובעת כי די שפרסום "עלול" לגרום לנזק, כדי להוות לשון הרע, מתייטר בשלב זה הטיעון בדבר נזקים ספציפיים שנגרמו בפועל, והח"מ ישמור על זכותו לטעון לנזקי התובע אם וכאשר יזדקק בית המשפט לשמוע הוכחות בעניין זה.

50. למען הסר ספק יוטעם, כי לא בכדי הוחרג הפיצוי בגין פרסום לשון הרע, מעקרונות היסוד הנזיקיים של חובת הוכחת הנזק - לאור העובדה שאת נזקה של הדיבה קשה להוכיח, קשה למדוד וקשה לכמת, ובעיקר עסקינן בנזקים מתמשכים, העלולים להכות בנפגע במפתיע, בנסיבות שונות ובלתי צפויות, ואף במרחק של שנים רבות קדימה.

עולות הרשלנות

51. הנתבע, איש תקשורת ועורך דין, ולשעבר מנכ"ל של גופים סטטוטוריים וממשלתיים, פעל באופן שאף עיתונאי סביר ונבון לא היה פועל, ובאופן בו שום עורך דין סביר ונבון לא היה פועל, ובאופן בו שום מנהל בסקטור הציבורי ממלכתי לא היה פועל, וספק רב אם כך היה נוהג אדם סביר ונבון כלשהו, שאיננו עיתונאי או עורך דין, כאשר מסמך שכזה היה מתגלגל לידיו.

52. הנתבע מתיימר להיות עיתונאי, וככזה, בדיוק כמו שופט או עורך דין או רופא, אשר עוטים על עצמם גלימה וירטואלית של ערכים ונורמות בכל אשר ילכו, מחוייב הנתבע לשמור על ערכים אלה גם מחוץ לשעות העבודה. קל וחומר כי הנתבע מחוייב לא לפרוע בשעות עבודתו בגלי צה"ל ומחוצה להן.

53. בשל מעמדו הציבורי של הנתבע, ולאור השפעתו הרבה, כשדר וכפרשן של תוכניות חדשות ואקטואליה יומית בשעות האזנת שיא בתחנת הרדיו הצבאית של מדינת ישראל, הציבור מתייחס לפרסומיו של הנתבע בחזקת פרסומים "עיתונאיים", וזאת גם אם אלה שוגרו מביתו הפרטי, או בשעות המנוחה.

54. הנתבע פעל (גם) בעניין זה ברשלנות אישית ועיתונאית בולטת, ובחוסר תום לב ברור, ומכאן, שהנתבע עוול כלפי התובע בעוולת הרשלנות, והוא חב לפיה.

הפרת חובה חקוקה

55. סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] קובע:

"מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק – למעט פקודה זו – והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק..."

56. הוראות סעיף 70(ד) ו-70(ה) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, קובעים כי בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך, וכי העובר על הוראה זו דינו מאסר.

57. בענייננו, הורה בית המשפט על מתן צו איסור פרסום, וכמובן שצו שכזה מומצא לאלתר לכל גופי התקשורת – לרבות זה שהנתבע מועסק בו, ובכך, הפר הנתבע חובה חקוקה.

58. זאת ועוד: מטרתו הברורה של הנתבע בפעולתו הזדונית, בניסיון להניעו (או שמא להניאו) ממסירת עדותו בהליך שיפוטי, או לגרום לו להעיד עדות שקר, ולחזור בו מהודעה שמסר לשלטונות אכיפת החוק, הינה פעולה המנוגדת להוראות ס' 246(א) לחוק העונשין, שכותרתו "הדחה בעדות", כמו גם אמצעי פסול בהתאם להוראות ס"ק ב, שם:

"המניע אדם, או מנסה להניעו, שבהליך שיפוטי לא יעיד, או יעיד עדות שקר, או יחזור בו מעדות או מהודעה שמסר, דינו - מאסר שבע שנים.

המניע או מנסה להניע כאמור בסעיף קטן (א), בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו - מאסר תשע שנים."

59. עוד ברור, כי מטרתו של הנתבע בפעולתו הזדונית, נועדה להטריד את התובע - ואכן גם הטרידה אותו בפועל - וזאת בקשר ישיר, הדוק וחד משמעי להודעה שמסר, ולעדות שהוא עשוי למסור במסגרת ההליך, והכלבניגוד להוראות ס' 249 לחוק העונשין, "הטרדת עד":

"המטריד אדם בנוגע להודעה שמסר האדם, או עומד למסור, בחקירה על פי דין, או בנוגע לעדות שמסר האדם, או עומד למסור, בהליך שיפוטי, דינו - מאסר שלוש שנים."

60. כוונתו של הנתבע בביצוע הפרסום הזדוני, ובאופן בו בוצע, נועדה להכשיל את בירור האמת בהליך, או להביאו לכדי עיוות דין, בניגוד להוראות ס' 244 לחוק, "שיבוש מהלכי משפט":

"העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים..."

61. עוד ניסה הנתבע ביודעין, ובלא שום צידוק, לגרום לעוולה החמורה של גרם הפרת החוזה שבין התובע לבין מדינת ישראל, הגלום בהסכם עד המדינה, לפיו התחייב התובע כי ככל שיידרש להעיד במסגרת הליך שיפוטי עתידי, ימסור את האמת כפי שמסר לגורמי החקירה.

62. מכאן עולה, כי רכיביה העובדתיים והנפשיים של העבירה הושלמו, וזאת גם אם לא נגרמה (ולא תיגרם בפועל) הפרה כזו מצד התובע. גם אם העבירה הינה לכאורה תוצאתית, הרי שבפנינו הרבה יותר מנסיון לבצעה, כאמור בס' 25 לחוק העונשין.

63. החובות החקוקות אותן הפר הנתבע, הינן בדיוק כאלה שנועדו להגן על אנשים כדוגמת התובע, מפני התנהלות כדוגמת זו של הנתבע, המבוארת לעיל בתביעה זו.

פגיעה המנוגדת לחוק יסוד

64. עוד ראוי לעניין זה להזכיר מה שאינו נופל בחשיבותו מהוראות חוק העונשין: הנתבע כבעל תפקיד בשירות הציבורי, הפר באופן עמוק ובוטה, את הוראות ס' 2 (וכן 7א)) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, שכותרתו "שמירה על החיים הגוף, והכבוד":

"אין פוגעים בחייו, בגופו, או בכבודו של אדם באשר הוא אדם."

"כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו."

הפניה המוקדמת

65. עובר להגשת תביעה זו, פנו הח"מ במכתב אל הנתבע, וזאת בין היתר מתוך חובתם בהתאם לס' 31 לכללי האתיקה המקצועית של לשכת עורכי הדין.
רצ"ב העתק הפניה.

66. תשומת ליבו של בית המשפט תופנה לכך, שבניגוד למכתבי התראה סתמיים רבים, המשוגרים רק על מנת לצאת ידי חובה, הדורשות באופן סתום סכומי עתק, בתוך פרקי זמן בלתי סבירים, הרי שמכתב זה שזור בהבעות כנות של רצון להגיע להבנה, ובכלל זה הזדמנות להכחיש את שליטתו במכשיר הטלפון, וכן לא הוכתבה תוצאה נדרשת, אלא שננקב לוח זמנים סביר לצורך הבעת נכונות להיכנס למו"מ.

67. למרבה הצער, לא התקבלה מעם הנתבע כל תשובה עניינית, אך למען הזהירות, מתוך הקפדה יתרה על כללי האתיקה, והגם שאין בתשובה הסתמית מטעם הנתבע משום "משא ומתן" מכל סוג שהוא, אין מצורפת התשובה - שנכתבה על ידי עוה"ד הנכבד שפרטיו בכותרת, כמייצג הנתבע - לכתב התביעה.

68. מאידך, הח"מ ישמחו עד מאוד אם הנתבע יצרף תשובה זו להגנתו, על מנת להמחיש עד כמה הולמת לה הממרה המיוחסת לר' שלמה איבן גבירול (1021-1058):

"אם האֵזן עֲרָלָה, מָה יַעֲשֶׂה הַפֶּעַמוֹן?"

69. אשר על כן, ובליית ברירה, מוגשת תביעה זו.

סיכום העוולות וכימותן

70. בית המשפט יתבקש להשית על הנתבע את הסכומים המנומקים כדהלן:

א. ראשית, את הסכום המקסימלי הקבוע בחוק כפיצוי בלא הוכחת הנזק, בגין הפגיעה בפרטיות בכוונה לפגוע, הידועה כיום לתובע, ובמכפלת הפגיעות שיוכחו בפניו.

ב. שנית, את הסכום המקסימלי הקבוע בחוק כפיצוי בלא הוכחת הנזק, בגין הוצאת לשון הרע, הידועה כיום לתובע, ובמכפלת הפגיעות שיוכחו בפניו.

בשוליהם של ראשי נזק אלה ייטען, כי העדר הוראת חוק ספציפית הקובעת הוראות דומות בדברי חקיקה אחרים, אינו מלמד על חוסר אפשרות לקבוע פיצוי בגין נזק לא ממוני, גם מבלי שזה יוכח.

ג. עוד יתבקש בית המשפט, לפסוק כנגד הנתבע סכומי פיצוי כפי שיוכחו בפניו ו/או כפי שייקבע, בגין העוולות הנוספות שעוול הנתבע כלפי התובע, לרבות בגין כאב וסבל, ופיצוי עונשי.

71. לעניין סכומי הפיצוי, יטען התובע כי בית המשפט רשאי לאמוד את נזקיו הישירים והעקיפים של התובע, כתוצאה מאותן עוולות נוספות שביצע הנתבע, מעבר לפגיעה הקשה בפרטיות, העולה מאליה מפרסומו הזדוני.

72. לחלופין, ראוי כי בית המשפט יתחשב בביצוען של אותן עוולות נוספות, בבואו להפעיל את שיקול דעתו ולפסוק את הפיצויים הסטאטוטוריים הקבועים בבס' 29א. לחוק הגנת הפרטיות ובס' 7א. לחוק איסור לשון הרע, בתקרת סכומי הפיצוי הקבועים בחוקים אלה.

73. ייטען, כי בנוסף יש להשית על הנתבע פיצויים עונשיים, אשר מטרתם אינה פיצוי הניזוק בגין הנזקים שנגרמו ושעוד ייגרמו לו, אלא הענשת המזיק על התנהגותו המזיקה, כדי לבטא סלידה מהאופן בו פעל כנגד התובע.

74. בל נשכח, כי לפעולות הנתבע היו, ישנן ויהיו השלכות, אשר גרמו, גורמות ועוד יגרמו לתובע כאב וסבל, שאף אם אינם פיזיים, הרי שהפרסום הזדוני התגלגל ושורשר ונחשף למספר עצום של עיניים, והיכולת לתקן את הנזק או לעצור את התפשטותו, כמעט אינה קיימת, ובכך מצדיקים פיצוי עבור ראש-הנזק של "כאב וסבל", אשר בפסיקה נקבע כי ניתן בגין תחושות של חוסר-נוחות ובגין כל פגיעה נפשית, כגון צער, עצב או עגמת-נפש, אשר נגרמה לו עקב הפגיעה שחוזה הניזוק מידי המזיק.

75. עם זאת, משיקולי אגרה, מתוך רצונו לייעל את ההליכים ולקצרם, על מנת לחסוך בזמנו היקר של בית המשפט, יעמיד התובע את תביעתו על הסך של 500,000 ₪, מבלי שיהיה בכך כדי לתת ביטוי אמיתי וריאלי - אף לא בדוחק - לנזקיו האמיתיים של התובע, תוצאת הפרסום הזדוני של הנתבע.

76. בנוסף לכך, יתבקש כבוד בית המשפט להטיל על הנתבע את מלוא הוצאות ההליך, לרבות האגרה ששולמה ושכר טרחת עורכי דינו בערכים ריאליים, כשעלו מע"מ כדין.

77. לבית משפט נכבד זה הסמכות המקומית והעניינית להידרש לתביעה זו, ולקבלה במלואה.

רון אביב, עו"ד

אילן סופר, עו"ד

ב"כ התובע

לוטה: כנ"ל

office@isoferlaw.co.il
www.isoferlaw.co.il

מגדל אלון 2
רחוב יגאל אלון 94
תל אביב 6789156
טלפון 946-8777 (03)
פקס 946-8788 (03)

אילן סופר ושות'
עורכי דין

AVIV LAW OFFICES & NOTARY

אביב משרד עורכי דין ונוטריון

6 Khayat St., (24 Yafa corner) Haifa, ISRAEL
P.O.Box. 1030, Haifa 31000, ISRAEL
Tel: 972-4-8665030 Fax: 972-4-8665010
מזכירות: office@avivlaw.com

המשרד: רחוב כיאט 6 (פינת יפו 24), חיפה
מען למכתבים: ת.ד. 1030 חיפה, מ: 31000
טלפון (רב-קווי): 04-8665030 פקס: 8665010
דוא"ל ישיר: Direct: aviv@avivlaw.com

חיפה, מוצאי שבת 16 נובמבר 2019

לכבוד

מבלי לפגוע בזכויות
לא להצגה בפני ערכאות
לצרכי מו"מ ופשרה בלבד

מר יעקב ברדוגו, עו"ד
רח' ד"ר שלום לוין 3
תל אביב – יפו 6962103

ח.ג.

הנדון: התראה טרם נקיטת הליכים

בשם שולחנו, מר ניר חפץ, הגנו לפנות אליך בכתב כדלקמן:

1. למיטב ידיעתנו של שולחנו, הינך חבר, יחד עם מאות אחרים, בקבוצת ווטסאפ בשם "אחדות בליכוד".
2. ביום שלישי, 5.11.19, הועלה לקבוצת הווטסאפ דלעיל צילום חלקי מתוך מסמך שהוגש ליועץ המשפטי לממשלה, ע"י עוה"ד יוסי אשכנזי ועמית חדר, בחזקתם כסנגוריו של ראש הממשלה חה"כ בנימין נתניהו, וזאת במסגרת הליכי השימוע בפני היועץ המשפטי לממשלה בפרשת בזק-אלוביץ'-וואלה, המוכרת כ"דניק 4000" (להלן: "הפרסום האסור").

3. עוד ידוע לנו, כי הינך הבעלים ואו האוחז דרך קבע, ובכל מקרה המשתמש הבלעדי בטלפון נייד שמספרו: +972-54-920-0002, הרשום בין משתתפי קבוצת האמורה, "אחדות בליכוד".

4. כך לצורך הדוגמה בלבד, באתר האינטרנט של לשכת עורכי הדין, בה אתה חבר, מופיעים פרטיהם האישיים של עורכי הדין, כפי שהם עצמו מסרו לידיעת הלשכה, וכך בין היתר מצויין לגביך:

עמוד הבית - ספר עורכי הדין - ברדוגו יעקב

« כתובת:	לוי שלום 3 תל אביב - יפו 6962103 תל אביב
« מחוז:	
« טלפון:	03-6448864
« נייד:	054-9200002

וראה: http://www.israelbar.org.il/lawyer_list.asp

5. מכאן הנחתנו – שאתה מוזמן לאשר את נכונותה, ולמצער לנסות להפריכה – כי זהו, במילים הפשוטות ביותר, "מכשיר הטלפון הנייד של יעקב ברדוגו", ואין כל ספק כי ידוע לך היטב, כי ממספר זה בדיוק בוצע אותו פרסום אסור, הכולל פרטים רבים האסורים לחלוטין בפרסום, וזאת בהתאם לצו איסור פרסום שניתן עוד קודם לכן, על ידי בית המשפט המוסמך.

6. מטרתו הברורה של הפרסום האסור דלעיל, היתה לבזות את שולחנו ולהשפילו, תוך פגיעה קשה וחמורה בפרטיותו, ואגב ביצוע שורה ארוכה של עוולות נזיקיות, לרבות הפרת חובות חקוקות, ובין היתר שיבוש הליכי משפט, הדחת עד, הטרדת עד, וכמובן הפרה בוטה ושירה של צו איסור פרסום.

7. בהיותך עורך דין, חזקה עליך כי אתה מכיר היטב את הוראות החיקוקים השונים, האזרחיים והפליליים, הנוגעים לעצם הימצאו של המסמך שנכלל בפרסום האסור בידך, לעיונך בו, ומקל וחומר להפצתו.

8. תמיהה גדולה בעינינו, כיצד בכלל הגיעו לידיך חומרים האסורים בפרסום, באשר אותו עמוד שהופץ ממכשיר הטלפון שלך, כמו כל החוברת שבה נכלל אותו עמוד, כלל אינם אמורים להיות מצויים בידי מאן דהוא, זולת מספר מצומצם של גורמים, והם כותביו, סנגורי ראש הממשלה עוה"ד אשכנזי וחדד; הנמען, היועץ המשפטי לממשלה; וכן גם שולחם של הכותבים, ראש הממשלה חה"כ בנימין נתניהו.

9. אין צורך להיות שדרן רדיו ידוע, ואף אין צורך להתהדר בתואר "פרשן בכיר", על מנת לפענח מהם המניעים שמאחורי ביצוע הפרסום האסור, וזאת בחשיפה לרבים ובאמצעי מדיה ויראליים, והכל תוך ביצוע שורה של עבירות ועוולות, אשר לגבי חלקן נרמז לעיל. כל זאת נעשה ביודעין, באופן מחושב, מתוך כוונת מכוון לפגוע פגיעה קשה וחמורה בשולחנו באופן אישי, אגב פגיעה גם בבני משפחתו.

10. בנוסף למובהקות הזדון בפעולות דלעיל, מצוי בידינו מידע חד משמעי, מגוף ראשון, השופך אור חדש אודות פעולות ומגעים סמויים מעין הציבור, שקיים ראש הממשלה חה"כ בנימין נתניהו בתחילת שנת 2016, בנוגע למינויך לתפקיד שדר ומגיש בכיר של תכנית אקטואליה יומית בשעות האזנת השיא של גלי צה"ל. כידוע לך היטב, זמן קצר לאחר ביצוען של פעולות חשאיות אלה, זכית במינוי בו חשקת זמן רב, הפכת בזכותו לדמות ציבורית רבת השפעה, והס מלהזכיר את העובדה כי אתה נהנה מאז גם ממקור הכנסה קבוע, הנשען על תקציב משרד הביטחון.
11. מקפצה זו הוגשה לך, חרף העובדה שלא היית משופע בניסיון משמעותי קודם להגשת תכנית אקטואליה יומית כה יוקרתית, משפיעה ובעלת שיעורי האזנת שיא. למיטב ידיעתנו, לאורך שנים רבות היית בעיקר איש עסקים, בפרט בתעשיית הקזינו וההימורים ובעסקי הנדל"ן, וכן ניהלת חברות וגופים סטטוטוריים, ושימשת כעוזר לאישים בכירים בליכוד וכעסקן פוליטי.
12. באופן שלא הפתיע את שולחנו, אשר כיהן בשנת 2016 כיועץ התקשורת לראש הממשלה חה"כ בנימין נתניהו ולמשפחתו, לאחר מינויך למגיש תכנית אקטואליה יומית בשעות האזנת השיא של גלי צה"ל, תכפו עד מאוד פגישותיך בארבע עיניים עם ראש הממשלה, והתדרוכים הטלפוניים השוטפים עימו.
13. נוכח עשרות שנות ההיכרות בינך לבין שולחנו, עוד מאז הייתם חברים בתא הסטודנטים של הליכוד והמחנה הלאומי באוניברסיטת תל אביב, קל להבין – אך יקשה לתאר – את עוצמת הזעזוע והתדהמה שהיכו בשולחנו, כאשר נודע לו כי מי שעומד מאחורי הפרסום האסור, הנפשע, הפוגעני והבוגדני דלעיל, הוא בעל מספר הטלפון שנזכר לעיל, והמוכר לשולחנו היטב כשייך ליעקב ברדוגו, הוא ולא אחר.
14. פעולתך זו הינה חלק מקמפיין הסתה מתוזמר כנגד שולחנו, שבו שותפו, לדאבון הלב, גם גורמים אחרים, וביניהם שר המשפטים חה"כ אמיר אוחנה, בנו של ראש הממשלה, מר יאיר נתניהו, ועוד.
15. מטרותיו של קמפיין מסוכן זה – שלושתן בזויות, פסולות ובלתי חוקיות – הן ראשית, להלך אימים על שולחנו ולהפעיל עליו לחצים כבדים, על מנת שיחזור בו מעדות האמת אשר מסר לרשויות האכיפה; שנית, לבצע בו רצח אופי קטלני, על מנת להטיל דופי באמינותו; ושלישית – ככל ששולחנו יצטרך להעיד בבית המשפט – לגרום לו להתייצב על דוכן העדים כשהוא מורתע, וחושש לשלומו ולביטחונו.
16. כאמור לעיל, חזקה עליך כי מתוקף מקצועך, אתה מכיר היטב את הוראות החיקוקים השונים, הן האזרחיים והן הפליליים, שאודות חלקם נרמז לעיל, וכן נעלה מספק כי ברור לך כי אלה כמו אלה, מעמידים בפני שולחנו אפשרויות פעולה מגוונות, על מנת להגן על עצמו מפני התנהגות פוגענית שכזו, וכן להיטיב את הנזקים הקשים שנגרמו לו בעתיה עד כה, ואלה שעוד ייגרמו לו בעתיד.

17. עם זאת, ובטרם נאחז בשם שולחנו באמצעים שהחוק מעמיד לרשותו, או באיזה מהם, וכן בהתאם להוראות כלל 31 לכללי האתיקה של לשכת עורכי הדין, נאפשר לך פרק זמן קצוב, על מנת שתוכל לשקול היטב את צעדיך, ולמצוא פתרון חוקי ומוסכם להטבת הנזק העצום, שגרמת ביודעין ובמכוון.

18. אשר על כן, הינך נדרש להשיב בכתב, וזאת עד ליום 21.11.21, בשעה 10:00 בבוקר, כי הנך נכון להתנצל באופן פומבי בפני שולחנו, בנוסח שיתואם עמו מראש, וכן כי הינך מוכן לדון על הדרך לפצותו בגין הנזקים שהסבה לו התנהגותך זו, וזאת בתוך 7 ימים נוספים, קרי שהמשא ומתן וכן ביצועו יבואו לכדי סיום המוחלט, עד לא יאוחר מיום 28.11.19, ועד בכלל.

19. ככל שלא יתקבל מענה, כאמור, ובמסגרת המועדים כנקוב לעיל, יראה עצמו שולחנו חופשי לפעול בכל דרך שהחוק מעמיד לרשותו. למען הסר כל ספק נבהיר, כי אין באמור במכתבנו זה, או בדברים נוספים שהושמטו ממנו בשלב זה, כדי לפגוע באיזו מטענות שולחנו, הנשמרות עמו כדין ובמלואן.

בכבוד רב, ובב"ח

רון אביב, עו"ד

אילן סיפר, עו"ד

lishca@galatz.co.il

maya.b@glz.co.il

pazar@mail.idf.il

מר שמעון אלקבץ, מפקד גלי צה"ל

הגב' מאיה בלומנפלד, עו"ד, יועצת משפטית גל"צ

האלוף שרון אפק, עו"ד, הפרקליט הצבאי הראשי

העתקים:

יפוי כח

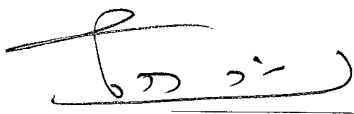
אני החתום מטה נר גל ממנה בזה את עורכי הדין רון אביב ו/או אילן סופר ו/או כל עו"ד אחר שיוסמך מטעמם, להיות באי כוח, בעניין / במשפט שלי בעניין

מבלי לפגוע בכלליות המינוי הנ"ל יהיו בא כוחי רשאים ביחד ולחוד לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולן או מקצתן הכל בקשר לעניין הנ"ל ולכל הנובע ממנו כדלקמן:

1. לחתום על ולהגיש בשמי כל תביעה או תביעה שכנגד ו/או כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות לערער, ערעור, דיון נוסף, הודעה, טענה, השגה, ערר, תובענה או על הליך אחר הנוגע או נובע מההליך הנ"ל ללא יוצא מן הכלל. ומבלי לפגוע באמור לעיל גם להודות ו/או לכפור בשמי במשפטים פליליים.
2. לחתום על ו/או לשלוח התראות נוטריוניות או אחרות, לדרוש הכרזת פשיטת רגל, או פירוק גוף משפטי ולעשות את כל הפעולות הקשורות והנובעות מהעניין הנ"ל.
3. לבקש ולקבל כל חוות דעת רפואית ו/או כל מסמך רפואי אחר מכל רופא או מוסד שבדק אותי ו/או כל חוות דעת אחרת הנוגעת לעניין הנ"ל.
4. לייצגני ולהופיע בשמי ובמקומי בקשר לכל אחת מהפעולות הנ"ל בפני כל בתי המשפט, בתי הדין למיניהם, רשויות ממשלתיות, עיריות, מועצות מקומיות ו/או כל רשות אחרת, עד לערכאותם העליונה, ככל שהדברים נוגעים או קשורים לעניין הנ"ל.
5. לנקוט בכל הפעולות הכרוכות בייצוג האמור והמותרות על-פי סדרי הדין הקיימים או שיהיו קיימים בעתיד ובכללם הזמנת עדים ומינוי מומחים, והכל על-פי הדין שיחול וכפי שבא כחי ימצא לנכון.
6. למסור כל עניין הנובע מהעניין לעיל לבוררות ולחתום על שטר בוררות כפי שימצא ב"כ לנכון.
7. להתפשר בכל עניין הנוגע מהעניינים האמורים לעיל לפי שיקול דעתו של בא כחי ולחתום על פשרה כזו בבית המשפט או מחוצה לו.
8. להוציא לפועל כל פס"ד או החלטה או צו, לדרוש צווי מכירה או פקודות מאסר ולנקוט בכל הפעולות המותרות על פי חוק ההוצאה לפועל ותקנותיו.
9. לנקוט בכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב בלי יוצא מן הכלל אשר בא כחי ימצא לנכון בכל עניין הנובע ו/או הנוגע לעניין הנ"ל.
10. לגבות את סכום התביעה או כל סכום אחר בכל עניין מהעניינים הנ"ל לרבות הוצאות בית משפט ושכר טרחת עו"ד, לקבל בשמי כל מסמך וחפץ ולתת קבלות ושחרורים כפי שבא כחי ימצא לנכון ולמתאים.
11. לבקש ולקבל מידע שהנני זכאי לקבלו על פי כל דין מכל מאגר מידע של כל רשות הנוגע לעניין הנ"ל, לרבות לשכת רישום המקרקעין ומיסוי מקרקעין.
12. להופיע בשמי ולייצגני בעניין הנ"ל בפני רשם המקרקעין, בלשכות רישום המקרקעין, מיסוי מקרקעין, לחתום בשמי ובמקומי על כל בקשה, הצהרה ומסמכים אחרים למיניהם ולבצע בשמי כל עסקה המוכרת על פי דין וליתן הצהרות, קבלות ואישורים ולקבל בשמי ובמקומי כל מסמך שאני רשאי לקבלו על פי דין.
13. לייצגני ולהופיע בשמי בפני רשם החברות, רשם השותפויות ורשם האגודות השיתופיות, לחתום בשמי ובמקומי על כל בקשה או מסמך אחר בקשר לרישום גוף משפטי, לטפל ברישומי או מחיקתו של כל גוף משפטי ולטפל בכל דבר הנוגע לו ולבצע כל פעולה בקשר לאותו גוף משפטי.
14. לטפל בשמי בכל הקשור לרישום פטנטים, סימני מסחר וכל זכות אחרת המוכרת בדין.
15. להעביר יפוי כח זה על כל הסמכויות שבו או חלק מהן לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים, לפטרם ולמנות אחרים במקומם ולנהל את ענייני הנ"ל לפי ראות עיניי ובכלל לעשות את כל הצעדים שימצא לנכון ומועיל בקשר עם משפט או עם ענייני הנ"ל והריני מאשר את מעשיו או מעשי ממלאי המקום בתוקף יפוי כח זה מראש.

הכתוב דלעיל ביחיד יכול לל את הרבים ולהפך.

ולראיה באתי על החתום, היום יום 11, לחודש 11, 2019.

חתימה

חתימת עו"ד

הנני מאשר/ת את חתימת מרשי הנ"ל: